

is szabad erre a célra új költséges apparátust bediktálni, feltételek azonban, hogy a munkásbiztosítók a köz és az érdekeltek megelégedésére működjenek. Ez szerintem csak akkor fog bekövetkezni, ha a már sokszor sürgetett autóműködéseket visszakapják. A munkanélküliek segélyezésénél fontosnak tartom a munkásszervezeteknek a legteljesebb belekintési lehetőségét.

Vértes Miksa,

a Szegedi Kereskedők Szövetségének választmányi tagja:

— Ebben a készülő törvényi alkotásban, az ismertté vált alapelvek szerint én semmi mást nem látok, mint újabb terheket a munkaadó társadalom vállain. Az a véleményem, olyan gazdasági politikát kell folytatni és mindenekelőtt olyan közszellemet teremteni, amely a magángazdaság megbékült szervezetében friss életet fakaszt. Munkaalkalmak szervezése, nagyarányú közmunkák létesítése: szerintem a munkanélküli tömegeken csak ilyen eszközökkel lehet gyökeresen segíteni.

Lájer Dezső,

a szegedi szociáldemokrata párt titkára:

— Nagyon bajos a munkanélküliség elleni biztosításról szóló törvénytervezetről kimerítő véleményt adni, mert csak szűkszavú újsághírek állanak rendelkezésre. Bizonyos, hogy a mostani kormányzattól olyan alkoldást nem várhatunk, ami a munkásosztályban nem megelégedést, hanem csak megnyugvást is válthatna ki.

— Csak a munkásbiztosító pénztárak mai állapotára kell néznünk és tudhatjuk, hogy hogyan akarja a nemzetgazdasági szempontból is annyira fájdalmas munkanélküliség ügyét a kormány megoldani.

— A tervezet alapelve: minden terhet viseljenek a békekereseti 60–70 százaléknál tengődő, általános kereseti adóval és a közvetett adók sokféleségével agyonnyargatott munkások és az adóval túlterhelt és tönkreszanált ipar és kereskedelem.

— De a törvény végrehajtása már nem azok feladata lesz, akik a terheket viselik, hanem erről a kormány akar gondoskodni az erre a célra alkalmazandó közegek útján, akik pedig sem a munkásság, sem az ipar, sem a kereskedelem életét nem ismerik. (Lásd a munkásbiztosító pénztárakat.)

— A nyugati államok bármelyikében a kormány megelégszenek az ellenőrzéssel, illetve a felügyeleti jog gyakorlásával, pedig mindentől hozzájárul az államhatalom a terhekhez 25–50 százalékkal. Egyes államokban a községek is. A terhek mindentől kisebbek, a szolgáltatások nagyobbak.

— A tervezet én tipikus kurzusalkotásnak ítélem, mely címében szociális ugyan, de tartalmánál és intézkedéseinél fogva inkább azt a politikai célt akarja szolgálni, hogy a kormány hatalmát egy újabb intézménnyel erősítse.

meg akarná enni, mert akkor már reggel megfogta volna. Az ölyvnek arra kell a verebecské, amire az öreg Dávid királynak kellett a sunnamita leányzó: melengetni akarja nála hideg testét. A szárnyai alá veszi tehát éjszakára és igen magához szorítja velük. Ez nem bizonyos, hogy a verebnek jólesik, de az bizonyos, hogy az ölyv fölmelegszik tőle és reggel igen jó kedvvel ébred. Már most, ha az ölyv olyan kapitalista volna, amilyenek a városokban találhatók, akkor reggel megenné a mórt, aki megtette kötelességét. De az ölyv is tudja, hogy neki estére megint szüksége lesz a verébre, tehát Isten hírével elbocsátja, sőt tán még azt is a lelkére köti neki, hogy vigyázzon az egészségére.

A denevér is ide tartozik, mert itten azt is madárnak tartják. (A tyukot, libát, kacsát nem, mert azok nem madarak, hanem háziállatok.) A denevérről való tudomány azt mondja:

— Egy égbé néző, de földre látó, férfi, de nem férfi, meghajította, de nem hajította, kövel, de nem kövel a madarat, de nem madarat a fán, de nem fán, mi az?

Hát az, hogy egy kancsalszemű barát — ez az a férfi, de nem férfi, aki égbé néz, de földre lát — a homokdarabbal, amely azonban esés közben széthullott, meghajította a bőregeret, amelyik a gyurkafán ült, ahogy itt a liciumbokrot tisztelik.

Hát ez persze csak tréfa, amit már Plató is tudott, noha nem valószínű, hogy Seregély Kanász Ádám tőle tanulta volna. Az azonban már nagyon komoly dolog, hogy aki szarkahúst eszik, annak olyan éles lesz a szeme, hogy keresztüllát a leg-sűrűbb szitán is.

Ez olyan komoly dolog, hogy az embernek azt kell kívánni, bárcsak az egész nemzet szarkahúst enne már!

Dr. Pap Róbert:

Hogy a közvetlenül érdekeltek mellett megszólaltassunk egy az ügytől távolabb eső, de a köz és a munkástársadalom érdekeit mindig szem előtt tartó egyéniséget is, felkerestük a szegedi jogászvilág kitűnő tagját: Pap Róbert dr. t., aki így nyilatkozott:

— Ilyen nagyjelentőségű szociálpolitikai törvény megalkotásánál óvakodni szeretnék az elhamarkodott, vagy nem kellően átgondolt és tájékozott véleménynyilvánítástól. Annak előrebocsátása mellett beszélhetünk azonban a kérdésről, hogy a budapesti sajtóban eddig megjelent közlemények teljesen fedik a törvényjavaslat tervezet alapelveit. Az ismertetett formában én nem tudom magamévá tenni a javaslatot, mert egy olyan törvény megalkotását látom benne, amely a gyakorlatban részben illuzórius lesz, részben pedig nélkülözi az előrelátást. Nem helyeselhető, hogy az állam újabb kiadásokkal megint csak a magánérdekeltségeket szolgálja, mert amint én látom a dol-

gokat, ez arra fogja indítani a vállalatokat, hogy alkalmazottaik létszámát ismét „léptésekkel” redukálják, ami természetesen újabb szenvedések és nyomorúságok megindítója lesz.

— Azt, hogy minden betegségyező pénztári tag a munkanélküliség elleni biztosításra is kötelezve van: helyes, de szeretném azonban tisztázva látni a pénztári tag sorsát — a munkanélküliségi segély igénylésének elbírálása szempontjából — amidőn a gyógykezelésre való jogosultsága már megszűnik, amely a mai gyakorlatban már rövid idő múltán bekövetkezik. Ha ez a helyzet nem nyer orvoslást, úgy én illuzóriusnak látom magát a törvényi alkotást is. Egyébként a pénztárak működéséről sok panaszt olvasok a lapokban, ezért az a felfogásom, az érdekeltek sérelmeit kellene előbb kiküszöbölni, mielőtt egy újabb nagyjelentőségű szociális feladatkör ellátását kapcsolnók gépezetébe.

Ezekhez a nyilatkozatokhoz minden további szó felesleges.

Vásárhelyi Julia

A római tiszteknek becsületszavukra ki kell jelenteni, hogy soha többet nem csatlakoznak a szabadkőművesekhez.

Róma, január 9. A tengerészetiügyi minisztérium a minisztériumba bocsátott valamennyi tiszttől és tisztviselőtől nyilatkozatot kért azon tekintetben, vajjon tartoztak-e valamilyen titkos társulatokhoz, különösen a szabadkőművességhez. Az utóbbi esteiben be kell jelenteni, hogy mi-

kor és mennyi ideig volt tagja az illető a titkos társulatnak és mikor lépett ki onnan. Amennyiben valamennyi tiszt vagy tisztviselő a szabadkőművesség tagja volt, köteles becsületszavára kijelenteni, hogy soha többé nem csatlakozik a szabadkőművességhez.

Uj tisztikart választott az Alsóvárosi Népkör.

A fiatalok győztek. — Az új vezetőség a főispánnál és a polgármesternél.

Az Alsóvárosi Népkör, amely az utóbbi években a túlságosan konzervatív öregek és haladásra vágyó fiatalság állandó hadszíntere volt, néhány nap előtt vívta meg döntő mérkőzését, amely a fiatalság teljes győzelmével végződött. A népkör új tisztikart választott az évi rendes tisztújító közgyűlés keretében és az új vezetőség csaknem kivétel nélkül az eddigi ellenzékéből, a haladóbbabb gondolkodású fiatalságból rekrutálódott. Az elnöki tisztséget Csiszár István, a haladást sürgető fiatalság vezére nyerte el, akinek már eddig is nagy szerepe volt a népkör harcaiban és állandóan közdött Alsóváros gazdáközöntségének érdekeiért. A tisztújítás eredménye általános megelégedést váltott ki Alsóvároson, csupán azok éreznek vereget, akik a népkört politikai érvényesülésük céljaira kívánták volna a jövőben is felhasználni, mint ahogyan eddig felhasználták. A fiatal tisztikar megválasztása azt jelenti, hogy Alsóvároson egyszer és mindenkorra megszűnt a hangzatos kurzusjelszavak uralma.

A népkör új tisztikara Csiszár István vezeté-

sével szombaton délelőtt bemutatkozó látogatáson jelent meg dr. Aigner Károly főispánnál és dr. Somogyi Sálveszter polgármesternél. Csiszár István rövid beszédet követően jelentette be, hogy a főispánnak, mint a polgármesternak az új tisztikar megválasztását és kérte a város hatóságának további támogatását a népkör munkájához.

A főispán válaszában kijelentette, hogy a maga részéről mindig támogatni fogja az alsóvárosi gazdák érdekeit és küzdelmeit. „Az utóbbi napok elszomorító eseményeiből is látható — mondta többek között —, hogy az országot csakis a munka, a komoly, a becsületes munka menheti meg.” Végül szerencsét kívánt a főispán az új tisztikar működéséhez.

A küldöttség ezután a polgármestert látogatta meg, aki annak a reményének adott kifejezést, hogy a népkör megmarad és tovább halad új vezetősége alatt is azon az úton, amelyen eddig a tapasztalt öregek vezették. A vezetőség munkájához ő is sok szerencsét kívánt.

A nagyköruti háztulajdonosok nem járulnak hozzá a gyalogjárók aszfaltozási költségeihez.

Annak idején részletesen beszámolt a Dél-magyarországi arról az ajánlatról, amelyet a Magyar Aszfalt Részvénytársaság tett a város tanácsának néhány héttel ezelőtt. Az ajánlat szerint a vállalat hajlandó hitelbe kiasszfaltolni az uccai gyalogjárókat, éppen úgy, mint ahogyan a pécskői bazaltbánya részletfizetésre kövezte ki a Nagykörutát. A tanács nem hozott ebben az ügyben végleges határozatot, mert nem tudta, mit szólnak a kérdéshez a legközvetlenebbül érdekelték, azok a háztulajdonosok, akiknek a háza előtt buzdódik el a kiasszfaltozandó gyalogjáró és akiknek a szabályrendelet értelmében vállalni kell az aszfaltozás költségeit. A tanács utasítására a mérnöki hivatal beidézte a Nagykörut, a Boldogasszonyugrát és a Kálvária uccá közötti szakaszon levő házak tulajdonosait, hogy alkalmat adjon mindenkinek a nyilatkozatra. A háztulajdonosok huszonötös turnusokban idézték meg és az első idézők hétfőre szólnak.

Az érdekelt háztulajdonosok szombaton délután négy órakor érkekeztek el tartottak az Alsóvárosi Iparoskör helyiségében. Metzger Péter szólalt fel elsőnek. Azt fejtette ki, hogy a gyalogjárók kiasszfaltolása jelentősen emeli a házak értékét és a lakások felszabadítása után a házigazdák a költségeket díjárthatják majd a lakókra. Kérte a házigazdákat, hogy járuljanak hozzá a gyalogjárók rendbehozásához. Utána Papp István szólalt fel, éppen ellenkező értelemben. Kijelentette, hogy a gyalogjárók ki-

asszfaltolásához a háztulajdonosok tulajdoni része nem járulhat hozzá, mert nem áll anyagi módjában, hiszen az adók és a különböző közterhek már ugyanis elviselhetetlenül súlyosak.

Az értekezlet több felszólalás után egyhangúlag úgy határozott, hogy nem vállalja az aszfaltozás költségeit és így hétfőn, amikor az első háztulajdonos turnus jelenik meg majd a mérnöki hivatalban, seaki sem írja majd alá a kötelező nyilatkozatot.

Concerthangverseny az Apostolokban.

123

A zenészegetesület szimfonikus zenekara ma, vasárnap délelőtt fél 11 órától 1 óráig klasszikus hangversenyt tart az „Apostolok” éttermeiben. Belépődíj nincs.

Milton Sills
legújabb attrakciója
Mindenkié és senkié...!
Csütörtöktől a Belvárosi Moziiban.